

prøver, have vi saa meget mindre taget i Betænkning at foreslaae, at den svagere Prøve skulde være fælles for alle Dampkedler, som netop de mangfoldige hidtil brugte Kedler med flade eller hule Sider synes at vise, at den Styrke, de i Regelen have, i Forhold til Differentsstrykket, maa ansees for at være tilstrækkelig. Ligesom Tilfældet er med de franske og de preussiske Bestemmelser, have vi dernæst foreslaaet faste Grændser for Afstanden imellem Niveaue i Kedler og det øverste Punkt af Ildpaavirkningsfladen; thi uden det turde Bestemmelsen i Regulativets § 3 om Belygenheden af den nederste Prøvehane mangle al Berettigelse.

Endelig have vi foreslaaet, at Valget mellem aabne og lukkede Dvægsolvtryksmaalere aldeles overlades til Eierne. Bistnok maa det lukkede, saakaldte Manometer i det Hele ansees for at være noget mindre sikkert end det aabne Barometer; men denne Mangel indtræder dog egentlig først i en mærkelig Grad ved de meget høie Spændinger, hvor det vilde blive altfor besværligt at benytte et aabent Barometer.

Saad Bestemmelserne om Dampskibene angaaer, have vi foreslaaet, at der i Bedømmelsen skulde tages Hensyn til den Fart, hvortil de ere bestemte; thi uden dette vil det ikke i alle Tilfælde være muligt at fælde en bestemt Dom om Dampskibets Sikkerhed og Bessaffenhed.

Med Hensyn til Organisationen af Tilfynnet ere vi af en noget anden Ansættelse end Lovudkastet, der forudsætter, at Forordningen af 27de April 1832 forbliver i Kraft. Det forekommer os i og for sig ubequem ved Siden af en langt udførligere ny Lov at bibeholde en saa kort aldre Lovbestemmelse om den samme Gjenstand, især naar endeel af dens Indhold dog ikke længer kan gjælde uforandret. Men vi holde desuden for, at Undersøgelsen af de paagjældende Gjenstande passende kan organiseres paa en heel anden Maade. Angaaende dettes Detail skulle vi tillade os at henvise til nedenstaaende Forslag, og indskrænke os til her at bemærke følgende: Bestigtelsen af Dampkedlerne o. s. v. kunde tænkes henlagt enten

til locale Synsmænd, eller til en for hele Riget fælles Undersøgelsescommission, som maatte have sit Sæde i Kjøbenhavn. I første Tilfælde vilde den Mangel paa Kyndighed, der maa antages at være i en stor Deel af Landet, frembyde Betæneligheder, i andet Tilfælde vilde Synsmændenes Reiser foranledige overdrevne Bekostninger, og i begge Tilfælde vilde Dampkedlernes o. s. v. Eier eller Brugere være paa sigvorne enkelte Mænds Vilkaarlighed. Vi have derfor anseet det rigtigst at foreslaae et localt Skjøn foretaget af Mænd, der ikke nødvendigviis skulde boe paa selve Stedet, og hvor det forlanges, et af Justitsministeriet foranstaltet Overtskjøn. Med Hensyn til de ved Undersøgelsen foranledigede Udgifter, har Udvalget ikke kunnet komme til fuldstændig Enighed, idet Mindretallet (Jagd og Lund) finder, at Eieren eller Brugeren har et billigt Kray paa Erstatning for det maaskee betydelige Tab, han lider ved en af Øvrigheden foranstaltet overordentlig Undersøgelse, naar det viser sig, at Kedlen, Maskinen eller Skibet dog har været i forsvaerlig Stand, medens Fleertallet (Broberg, Rothe og Wilken) derimod ikke kan tiltræde Indstillingen om en dertil svarende Bestemmelse, fordi det befrygter, at den, ved en aldeles forsvaerlig Udøvelse af den Staten paahvilende Pligt, at vaage over den offentlige Sikkerhed, kunde foraarsage Statskassen meget store Udgifter.

Den for Marinens Dampskibe foreslaaede Undtagelse have vi troet at kunne give en større Almindelighed, men saaledes at det udtrykkeligt blev udhævet, at det kun var, fordi vedkommende Autoritet var forpligtet til selv at paasee Jagttagelsen af de i Loven fastsatte Regler.

Da det, paa Grund af de saaledes foreslaaede Forandrings Bessaffenhed og Omfang, vilde blive meget vidtløftigt at affatte dem i Form af Endringsforslag til det af Ministeriet foreslagte Udcast, have vi, efter Conference med Justitsministeren og med hans Samtykke, foretrukket til lettere Overtskuelighed at fremkomme med et nyt Grundlag for Forhandlingerne i nedenstaaende.